

Список використаних джерел та літератури

1. Енциклопедія українознавства / [гол. ред. В. Кубійович]. – Львів, 2000. – Т. 9. – Ст. 3508.
2. Галузевий державний архів СБУ, ф. 6, спр. № 67093-фп, т. 444.
3. ЦДАМЛМ України, ф. 347, оп. 1, од. зб. 15–26.
4. ЦДАМЛМ України, ф. 347, оп. 1, од. зб. 36.

Олексій Тімров, Ірина Надточій

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЩОДО МІКРОФІЛЬМУВАННЯ КОЛЬОРОВОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ НА ЧОРНО-БІЛІЙ ФОТОПЛІВЦІ

На цей час у Державній системі страхового фонду документації використовується відомий спосіб мікрофільмування кольорової документації за допомогою фотофільтрів, що робить процес мікрофільмування досить трудомістким. Для пошуку шляхів прискорення процесу мікрофільмування кольорової документації на чорно-білу фотоплівку було проведено дослідження щодо мікрофільмування кольорових зображень за допомогою розкладання їх на кольорові шари за допомогою спеціалізованого ПЗ [1, 2]. Зображення для мікрофільмування були сформовані відповідно до кольорового простору RGB, тобто з розділенням на канали синього, зеленого та червоного кольору за допомогою спеціалізованого ПЗ для оброблення зображень. Для того, щоб запобігти викривленню яскравості, до зображення було включено спеціальні тест-об'єкти. Тест-об'єкти включали в себе три області кольорів (червоний, зелений та синій) з максимальним значенням насиченості за кольоровою шкалою та чорну область, фон зображення був білий. Це дозволило вносити корективи до електронних зображень після сканування.

Зйомка зображення проводилася з проекційного монітора КОМ-системи «SMA-51», який для відображення інформації використовує RGB кольорову модель [3]. Фотоплівка пройшла повну стадію хіміко-фотографічного оброблення.

У результаті проведеної роботи встановлено, що відтворені кольорові зображення не співпали з оригіналами за основними та допоміжними кольорами, тому мікрофільмування кольорових документів та їх зворотне відтворення із використанням схеми кольороподілення RGB або інших схем кольороподілення (Lab, NCS, CMYK та ін.) є неможливим. Це пов'язано з:

- нерівномірністю освітлення проекційного монітору КОМ-системи;
- способом представлення зображень на екрані проекційного монітору КОМ-системи;
- звуженням динамічного діапазону передавання градацій сірого кольору фотоплівкою;

- якістю та температурою розчинів для хіміко-фотографічної обробки;
- звуженням динамічного діапазону передавання градацій сірого кольору при скануванні за допомогою спеціалізованих сканерів.

З метою вирішення цих питань для потреб Державної системи страхового фонду документації України проводяться роботи щодо розроблення способу представлення кольорових зображень на чорно-білій фотоплівці, який буде враховувати специфіку:

- використання спеціалізованої фотоплівки для мікрофільмування;
- виводу градацій сірого кольору на проекційний монітор КОМ-системи;
- викривлень освітлення, що дає проекційний монітор КОМ-системи;
- характеристик сканера.

Список використаних джерел та літератури

1. *Айсманн К.* Photoshop: ретуширование, обработка изображений / Кэтрин Айсманн. – [Б. м.] : New Riders, 2006. – 470 с.
2. *Маргулис Д.* Photoshop для профессионалов. Классическое руководство по цветокоррекции / Дэн Маргулис. – 4-е изд. – М. : Интерсофтмарк, 2003. – 656 с.
3. *Фершильд М.* Модели цветового восприятия / Марк Фершильд. – 2-е изд. – [Б. м.] : Rochester Institute of Technology, 2004. – 439 с.

Наталія Черкаська

ДО ІСТОРІЇ ВИШНІВЕЦЬКОГО АРХІВУ КНЯЗІВ ВИШНЕВЕЦЬКИХ

Вишнівецький замок та його колекції привертали увагу співвітчизників ще з XVIII ст., коли заново збудований Міхалом-Сервацієм Вишневецьким замок у 1730-х роках повернув славу родової садиби Вишневецьких. До Вишнівця з резиденції в Кароліні, передмісті Пінська, було перевезено й князівський архів.

Засновником роду Вишневецьких був волинський князь Михайло Васильович Збараський герба «Корибут», який помер близько 1517 р. Вишнівець став його резиденцією внаслідок родинного поділу, через спалення Збаража – родової резиденції Збараських – під час татарського наїзду 1475 р. Князь побудував на правому березі Горині містечко Новий Вишнівець. Його сини започаткували дві гілки роду Вишневецьких – князівську (Іван) та королівську (Олександр).

Вишнівецьке князівство родоначальника Вишневецьких охоплювало на зламі XV–XVI ст. 22 села. Хоча воно й стало родовою власністю, проте становило лише малу частку володінь Вишневецьких вже у XVI–XVII ст. Формування князівської земельної власності відбувалося різними шляхами.